

Juryrapport dichtwedstrijd Boekenweek 2017 bij Boekhandel Gillissen & Co

Sylvia Hubers (oud stadsdichter van Haarlem) en ik, Jan van der Donk, poëzie lezer die zijn bundels plukt van de vruchtbare akkers van boekhandel Gillissen & Co zijn gevraagd om de inzendingen van de gedichtenwedstrijd te jureren. Dat hebben wij met veel plezier gedaan.

Sylvia Hubers kan er vanmiddag helaas niet bij zijn. Omdat ik denk dat als de woorden en witregels van een dichter klinken zij gewoon aanwezig is, lees ik uit haar bundel "Terug naar de apotheker" het gedicht "Lente in jou".

Alle inzenders van gedichten bedankt voor jullie pennenvrucht. De invalshoeken waarmee het thema "verboden vruchten" als richtsnoer voor het gedicht werd gehanteerd waren verrassend divers. Voor een Jury is dat plezierig. Er valt dan wat te kiezen

Met "verboden vruchten" als thema een gedicht schrijven is best een pittige opgave. Clichés liggen als valkuil op de loer. Het is alle inzenders gelukt om niet in deze valkuil te stappen.

Elk ingezonden en door ons meerdere malen gelezen gedicht had duidelijk een eigen stem en karakter. Na lezen en herlezen van de zeven ingezonden gedichten kwamen er 3 boven die ons meer dan gemiddeld intrigeerden. Bij deze drie hadden wij de ervaring dat zij rijker werden bij de nadere beschouwing.

Sylvia en ik hebben onafhankelijk van elkaar een top 3 geselecteerd. Het klinkt wellicht onwerkelijk maar onze keuze en volgorde voor 1,2 en 3 was identiek. Voor alle duidelijkheid, de gedichten zijn anoniem gejureerd. We wisten niet wie de inzenders waren.

Korte toelichting op de beoordeling van de gedichten in de top 3:

3^e beginregel van gedicht: "Wij hebben ons een hotel toegezegd" (gedichtcode A)

Poëtische en mooi vloeiende zinnen. Toch kom je ook na herhaald lezen er niet helemaal in. Misschien is dat wel de verborgen kracht van dit gedicht.

2^e Titel: "Mooi weer spelen" (gedichtcode G)

Dit gedicht ademt de sfeer van een jeugdig avontuur. Leuk gebruik van rijm en ritme. Naar het einde toe een verrassende afronding.

1^e Titel: "Extase" (gedichtcode E)

Heel beeldend, prikkelt de fantasie van de lezer. Je ziet door je oogbollen een orgelspeler of pianist die zijn luisteraar verleidt. Sterk is dat niet wordt gezegd wie het doet en waarmee. De woorden raken elkaar in klankritme, toepasselijk voor een gedicht met erotische lading.

Daarmee is "Extase" het winnende gedicht van de door boekhandel Gillissen & Co georganiseerde gedichtenwedstrijd bij gelegenheid van de Boekenweek 2017.

Het winnende gedicht van de dichtwedstrijd

Erna Speek

EXTASE

Alles druipt en broeit en damp
naar binnen waar ik kronkelend
tussen lange schaduwen wacht
en klam de volle maan verklank,
mijn tenen krommend om pedalen,
mijn dauw wrijvend op rood fluweel.

Ik weet jou daar verscholen,
snuivend met gespitste oren.
Je staart en kwijlt en zwelt,
ritmisch speel ik tot je komt

Tweede plaats van de dichtwedstrijd

Erna Speek

MOOI WEER SPELEN

De zon en een lome bries strelen
kies mijn armen benen en gezicht

mijn zadel masseert minder kuis
ritmisch mijn nog maagdelijk kruis

Het Nieuwe Meer rimpelt licht
plezierboten. Ik wacht

jouw hand glijdt zacht over mijn rug
samen staan we voor de brug

aan een stille sloot geef ik me bloot
ontsluit je mijn zompige leerling schoot

een beetje ontwricht orden ik me
dreg mijn doordeweekse gezicht

thuis willen ze weten waar
ik de middag heb gezeten

mooi weer, weggeweest op de fiets
liegen mijn gezwollen lippen alles en niets.

Derde plaats van de dichtwedstrijd

Riet van Schie

WE HEBBEN ONS EEN HOTEL TOEGEZEGD

we hebben ons een hotel toegezegd
de liefdesmotten dansten lustig in het zomerlicht
de nacht onbreekbaar nog kwam zinkend dichterbij

maar het pakte anders uit, jij
die altijd van vuurvliegjes sprak
die zalvend zacht zijn letters spoot
jouw taal en tong hebben mij finaal geknakt

het is nu klaar, stap uit de cirkel van gevaar
uit de engte van geweten, ik was mijn handen
keer op keer ik was gedachten om te vergeten

Andere gedichten in alfabetische volgorde van dichter

Monique Greveling

GEEN OCHTEND DAT IK NIET DENK AAN DE DOOD

Geen ochtend dat ik niet denk aan de dood
En aan het verstrijken van de tijd
Die almaar trager gaat
Het lengen van de dagen vergroot mijn nood en doet
mij steeds opnieuw weer vragen om mijn dood
Het leven is me langer al genoeg
Het is een kwaad en niet het goed
waarvoor het als vanzelfsprekend wordt gehouden
Laat mij mijn vrijheid en mijn waardigheid behouden
Gun mij een uitweg uit dit wrang bestaan en laat me
op een zachte wijze door eigen hand nu eindelijk gaan
Sta toe wat nog verboden is,
Maak wet van mededogen
En gun me eindelijk de vrucht van mijn verlangen, dit
snakken naar mijn eind, het smaken van het gaan
Mijn mok is leeg
Ik ga kapot
Geloof in wat ik wil
Voorbij zijn in een pil
Het is genoeg

Erica Middelkoop

GROTE RONDE VRUCHTEN

Grote rode ronde vruchten
Hard van buiten zacht van binnen.
Er naar kijken deed ze zuchten
Ze prikkelden de vleselijke zinnen
Zijn ze veboden?
Als ze zo prikkelen moest dat haast wel
Diep van binnen was ik zo laf
De lust kwam op als kwel
Maar de gereformeerde in mij
Liet ze hangen
God was aan mijn zij.

Erica Middelkoop

KWIJLENDE KLOKKENDE KELEN

Kwijlende klokkende kelen
Verlustigden zich
Aan de vlezige verboden vruchten.
Grote rust kwam over hen

David Jan van Stolk

VERBODEN VRUCHTEN

Verboden vruchten zijn er veel
't Begint bij suiker boter meel.
En op 't trottoir draagt het soms geel
Wat ik niet mooi vind
Want ik hou
Van zwart en wit en donkerblauw
Die jouw lijf dagelijks omhullen.
Verboden vruchten zijn de spullen
Die ik koop en die mijn huis opvullen
Zodat ik over boeken val
Die ik niet las
maar wel zal lezen
Als me de tijd gegeven wordt
En 't leven niet zo aan me sjort